

Bezienswaardigheden in de omgeving van Sioniac:

Algemeen

Het departement Corrèze

Dit departement is een van de drie departementen in de regio Limousin. De andere twee departementen zijn Creuse en Haute-Vienne. Tulle en Brive-la-Gaillarde zijn de belangrijkste plaatsen in dit departement. Het departement wordt omgeven door de departementen Creuse, Haute-

Vienne, Cantal, Puy-de-Dôme, Lot en Dordogne.

Geschiedenis van het departement Corrèze

Het departement kent een rijke geschiedenis, die teruggaat tot aan de prehistorie. De aanwezigheid van verschillende grotten met muurschilderingen in de omgeving vormt hier het bewijs voor. In het gevarieerde landschap van dit gebied, van dichte bossen tot prachtige valleien zijn verschillende oude watermolens, Romeinse bruggen en oude kastelen te vinden: allemaal sporen uit de rijke geschiedenis van deze omgeving. Het departement werd gecreëerd op 4 maart 1790, tegelijk met vele andere departementen in Frankrijk, als direct gevolg van de Franse Revolutie.

Corrèze vandaag de dag

Vandaag de dag is het departement Corrèze een geliefde vakantiebestemming. Wanneer u uw vakantie doorbrengt in deze omgeving bent u verzekerd van een veelzijdige vakantie. Zo zijn er in Corrèze genoeg mooie steden en dorpen om te bezoeken, zoals Tulle en Brive-la-Gaillarde, maar ook kleine plaatsjes als het prachtige Collognes-la-Rouge en het minstens zo mooie Uzerche zijn meer dan de moeite waard om met een bezoekje te vereren. En wat te denken van het prachtige dorpje Beaulieu-sur-Dordogne? Wanneer het op leuke bezienswaardigheden aan komt, zijn uitstapjes naar de prachtige ruïne Tours de Merle en de bijzondere grot Gouffre de la Fage meer dan de moeite waard. Tot slot behoren ook uitstapjes naar het nabijgelegen departement Dordogne tot de mogelijkheden. Wanneer u uw vakantie doorbrengt in het departement Corrèze hoeft u zich geen moment te vervelen.

Het departement is 5857 km² groot; het heeft 250.589 inwoners, dat is 43 inwoners per km².

Vanuit Sioniac kun je prachtige uitstapjes maken naar steden, dorpen, grotten en kastelen. Omdat Sioniac dicht tegen het departement Lot ligt, zijn veel van die bezienswaardigheden ook in de Lot. De westelijke buurman van de Corrèze is het departement Dordogne, bekend van de vele Nederlanders die hier hun vakantie doorbrengen. De Corrèze is in vergelijking met Dordogne veel rustiger wat de toeristen betreft. Zoek je wat ruiger landschap dan ga je naar het oosten, naar het Massif Central, of naar het vulkanische landschap van de Auvergne.

In de site vindt u beschrijvingen van steden en dorpen in de **Lot**: Autoire, Bretenoux, Cahors, Carennac, Figeac, Loubressac, Martel, Rocamadour, St. Céré, St.- Cirq-Lapopie.

In de **Corrèze**: Beaulieu sur Dordogne, Brive, Collonge la Rouge, Curemont, Tulle, Turenne, Uzerche.

In de **Dordogne**: Sarlat, Souillac

En verder tips over grotten en kastelen.

Bezienswaardige steden en dorpen(in alfabetische volgorde)

Autoire

Het dorp Autoire ligt in het westen in Frankrijk in de buurt van de rivieren de Lot en de Dordogne. Het heeft alles wat je van een Frans dorp mag verwachten; mooie huizen, een kerkje, een restaurantje en een monument voor de gesneuvelde soldaten uit de Eerste Wereldoorlog. Maar Autoire heeft nog iets meer want het ligt prachtig tussen de rotsen en heeft als bonus een prachtige waterval. Het is even lopen vanuit het dorp, maar het is de moeite waard!

Autoire was een geliefde plek om de zomer door te brengen. De zeven kastelen van het dorp zijn zomerverblijven van de rijken.

Autoire ligt vlak bij de Lot, een zeer geliefde streek bij Nederlandse en Britse vakantiegangers. Ondanks dat het dorp een 'Plus Beaux Village' is, is het er niet druk. In mei tenminste, het kan anders zijn in de zomer, maar ik heb het idee dat het niet heel erg toeristisch is. Dat is natuurlijk prima, want zo kan je beter van het dorp genieten. Hierdoor heb je het idee dat jij het dorpje zelf hebt gevonden, zodat je het in je gedachten kunt claimen. Dat is natuurlijk onzin, maar wel een leuk gevoel.

In het dorp bevinden zich maar liefst zeven kasteeltjes, een kerk, een fontein en veel huizen, type vakwerk. De kerk is een typisch voorbeeld van Romaanse architectuur die je wel meer in de Quercy tegenkomt. Een kloeki vierkante toren met een stevige kerk ernaast.

De geschiedenis van Autoire gaat terug naar de elfde eeuw. Tijdens de Honderdjarige Oorlog was de streek het toneel van veel gevechten en ook dit dorp ontkwam hier uiteindelijk niet aan. Het werd verwoest door de Engelsen. Ook tijdens de godsdienstoorlogen in de zestiende eeuw werd Autoire niet gespaard.

De zeven kastelen zijn de getuigen van een ander verhaal. Autoire was namelijk zeer geliefd als zomerverblijf voor de rijken uit het nabij gelegen Saint Cere. Gezien de ligging van het dorpje aan de rand van een keteldal in een mooie vallei, is dat ook niet zo vreemd. Autoire komt in de negentiende eeuw nogmaals in de geschiedenisboeken terecht omdat de Franse Generaal die de slag om

Malakoff tijdens de Krimoorlog won, in dit dorpje werd geboren. Het schijnt dat de familie nog altijd in één van de kastelen woont.

De waterval ten zuiden Autoire.

Naast het kerkje vind je een fijn restaurant met een goed terras en een prachtig uitzicht. Een prima plek om je na een stevige wandeling aan de rosé te laven. Je kan hier ook Malakoff bestellen; een zoete lekkernij die genoemd is naar de slag. Het verhaal gaat dat de kok van de generaal dit gerecht voor het eerst tijdens de Krimoorlog heeft gemaakt.

Eén van de attracties die Autoire het bezoeken waard maakt, is de hoge waterval. Deze bevindt zich niet in het dorp maar net ten zuiden daarvan. Er zijn twee manieren om deze waterval te bezoeken, beide zijn niet aan te raden voor mensen die slecht ter been zijn of met kleine kinderen (jonger dan 4 jaar).

Als je niet al te veel tijd hebt, kan je het beste het pad boven de waterval volgen. Daarvoor rij je met de auto het dorp uit in zuidelijke richting. Na een kilometer kom je dan in een kloof en is er aan de linkerkant een parkeerplaats. Deze is een beetje verstopt achter een hoge rots, dus rij niet te hard anders mis je hem en moet je keren. Het wandelpad begint aan de overkant van de weg. Het tweede gedeelte van het pad is behoorlijk stijl en leidt naar een plateau met een schitterend uitzicht over het dorp en het keteldal. Het is even klimmen, maar het uitzicht is de moeite waard.

De vallei waar het dorp ligt met daarachter het keteldal.

Hieronder een video, van Nederlanders, die ik gevonden heb over de wandeling naar de waterval. Als je meer tijd hebt, dan is het wandelpad vanuit het dorp ook de moeite waard. Ook hier geldt dat het laatste stuk behoorlijk klauteren is en dus niet geschikt voor mensen die slecht ter been zijn of met zeer jonge kinderen. Hou er ook rekening mee dat je door het vallende water behoorlijk nat kan worden, wat bij mooi weer natuurlijk niet erg is. Neem vanaf de zuidelijke parkeerplaats de weg langs het kasteeltje waarna je het bos in wandelt. Je loopt nu naast een beekje en die volg je totdat je de waterval tegenkomt. Een mooie tocht en na afloop kan je met een gerust hart op het terras een versnapering nuttigen.

De omgeving

In de omgeving van Autoire is genoeg te zien en te beleven. Het bedevaartsoord Rocamadour is een absolute aanrader, al kan het in de vakantie behoorlijk druk zijn. Ook Saint Cirque-Lapopie is niet heel ver weg. Liefhebbers van grotten kunnen in deze streek ook hun hart ophalen. De meest indrukwekkend is ongetwijfeld de Gouffre de Padirac.

Beaulieu sur Dordogne

Beaulieu is strategisch gebouwd op een meander van de rivier en heeft zich ontwikkeld rondom een krachtige benedictijnse abdij. De abdij, opmerkelijk vanwege zijn romaanse portaal, bestaat nog steeds. Zijn silhouet, ontworpen door een groep van de Romaanse kapitelen en een hoge toren van de 15e eeuw, is het symbool van de stad.

De middeleeuwse stad Beaulieu-sur-Dordogne heeft tijdens uw bezoek een belangrijk cultureel en architectonisch erfgoed te ontdekken. In aanvulling op de abdij en haar onontkoombare trommelvlies, zijn de kapel van de Penitenten, waarvan de reflectie in de Dordogne brengt zoveel

charme aan de stad niet te missen: gebouwd in de 12e eeuw, was het de parochiekerk van het dorp van de middeleeuwen . Opmerkelijk voor zijn steeple-muur, het huizen in het seizoen tijdelijke tentoonstellingen. Een wandeling door de smalle straatjes van de oude stad, vindt u ook de mogelijkheid om het huis van de Renaissance geclassificeerd als een historisch monument, het gebouw functies in buitengewone stenen sculpturen gevel te ontdekken. Het bezoek aan het interieur stelt u in staat om een rijk meubilair en kostuums uit die tijd te ontdekken. De dokken, in de buurt van de kapel van de Penitenten, zijn een kans om meer te leren over Skippers en het belang van Beaulieu-sur-Dordogne in de regionale handel in de 19e eeuw.

Bretenoux

Bretenoux is een klein, versterkt plaatsje, een zogenaamde bastide. Het plaatsje ligt in het noorden van het departement Lot, in een vallei van de rivier Dordogne. Het plaatsje is met name bekend vanwege haar indrukwekkende kasteel: Château de Castelnau-Bretenoux.

Geschiedenis van Bretenoux

De naam van dit plaatsje werd voor het eerst benoemd in een historisch geschrift van de benedictijner abdij van Beaulieu-sur-Dordogne. Aan de hand van dit document heeft men kunnen achterhalen dat het plaatsje naar alle waarschijnlijkheid al sinds het jaar 866 na Christus bestaat. Het plaatsje werd pas echt bekend toen in de twaalfde eeuw na Christus haar indrukwekkende kasteel werd gebouwd. Het plaatsje was inmiddels uitgegroeid tot een belangrijk plaatsje in de regio, en werd daarom ook volledig ommuurd. Tijdens de Honderdjarige Oorlog werd het gebied rondom het dorpje bezet door de Engelsen. Ondanks deze rumoerige periode wist het plaatsje de Honderdjarige Oorlog nagenoeg ongeschonden te doorstaan. Ook later, tijdens de Godsdienstoorlogen wist het plaatsje, in tegenstelling tot vele andere plaatsjes in de omgeving, relatief ongeschonden te blijven. Dit is dan ook de reden dat Bretenoux vandaag de dag tot de mooiste historische plaatsjes in het departement Lot behoort.

Bretenoux vandaag de dag

Tot op de dag van vandaag is Bretenoux een plaatsje dat volgens de kenners tot de allermooiste plaatsjes in het departement Lot behoort. Haar indrukwekkende kasteel, dat boven het plaatsje uittorent, is een van de meest geliefde bezienswaardigheden in de regio. Ook het plaatsje zelf is echter meer dan de moeite waard om met een bezoekje te vereren. Dit plaatsje heeft alles te bieden wat u van een bastide verwacht: smalle straatjes, prachtige oude gebouwen, leuke winkeltjes en heerlijke terrasjes. Een bezoekje aan het Château de Castelnau-Bretenoux is dan ook prima te combineren met een bezoekje aan het prachtige plaatsje zelf. Wanneer u uw vakantie doorbrengt in het departement Lot is dit een plaatsje dat meer dan de moeite waard is om met een bezoekje te vereren!

Brive

Het charmante en gezellige stadje Brive-la-Gaillarde, geïnstalleerd in het zuidwesten van Corrèze, is die van de beroemde markt bezongen door Georges Brassens... Deze markt van Brive, belangrijke locatie voor gastronomie, is drie keer per week, op dinsdag, donderdag en zaterdagochtend voor bewoners en bezoekers de gelegenheid om heerlijke streekproducten in te slaan. Voor de liefhebbers van foie gras en truffels worden er tussen november en februari meerdere Vette levermarkten gehouden. Deze worden drukbezocht, voor een kerst- en Nieuwjaars diner in stijl!

De stad, erg geliefd onder de gastronomen en fijnproevers, is ook zeer in trek bij de liefhebbers van bouwkunst en cultuur. Midden in het historische centrum kunt u bijvoorbeeld de kapittelkerk Heilige Martinus bewonderen, als opmerkelijk bestempeld door de beroemde architect Viollet-le-Duc, is met zijn klokkentoren in neo-romaanse stijl beschermd als Historisch monument. Gebouwd vanaf de 12de eeuw op overblijfselen gedateerd uit de 5de eeuw, en vervolgens meerdere malen verbouwd. Daar waar de dwarsbeuk, een deel van de koorafsluiting en de prachtige verhalende kapitelen de romaanse tijd vertegenwoordigen, bewaard de archeologische crypte merovingische en Karolingische overblijfselen van de vorige bouwwerken, maar ook sarcofagen uit de 6de en 7de eeuw.

Daar enkele straten vandaan ligt hôtel Labenche, met zijn prachtige kruisvensters voorzien van uitgesneden borstbeelden die u kunt bewonderen. In de 16de eeuw gebouwd door Jean II van Calvimont, heer van Labenche, wordt in dit schitterende stadspaleis uit de Renaissance tegenwoordig het museum voor Kunst en Geschiedenis van Brive ondergebracht. De expositiezalen op de eerste verdieping zijn gewijd aan de geschiedenis van Brive en omgeving van de prehistorische tijd tot nu, terwijl op de tweede verdieping kunst en volkstradities van de streek Brive, en natuurwetenschappen. De rijke collecties bestaan niet alleen uit indrukwekkende wandtapijten van de Engelse manufactuur van Mortlake, gedateerd uit de 17de eeuw, maar ook opgezette dieren, zegels, munten, archeologische overblijfselen, en niet te vergeten etnografische voorwerpen.

Als u door de winkelstraten van de historische stad wandelt, komt u opmerkelijke panden tegen, zoals het stadspaleis hôtel de Quinhart, place Latreille ; een elegant bouwwerk uit de 15de eeuw voorzien van een achthoekige toren en een peperbustoren; de Échevins toren, overblijfsel van een Renaissance woning, versierd met fijne beelden; het huis Treilhard uit de 16de eeuw, en zijn veelhoekige toren geflankeerd door een torentje; het huis Cavaignac uit de 17de eeuw, voormalig klooster van de Clarisses, nu hoofdkantoor van de archeologische Maatschappij van Corrèze. Wat evenementen betreft, moet de boekenwormen absoluut naar de beroemde boekenbeurs van Brive, die ieder jaar in november gehouden wordt. Na de boekenbeurs van Parijs het grootste litteraire festival van Frankrijk, wordt tijdens dit grote evenement tevens een belangrijke prijs van de Franse taal uitgereikt!

Brive-la-Gaillarde, de dappere, het fort is gelegen op de grens van de Corrèze (Limousin), op 10 km van de Perigord (Aquitaine) en 15 km van de Lot (Midi-Pyrenees). Het is de hoofdstad van de Brive Basin en sub-prefecturen in de Corrèze. 50 000, 80 000 met agglomeratie is de grootste stad in de provincie.

Het historische centrum heeft zijn authenticiteit en heeft een rijk architecturaal erfgoed, een soort winkelcentrum waar de winkels open en het erfgoed van hoge kwaliteit te voldoen.

Cahors

De oude stad Cahors, gebouwd op een schiereiland langs de oever van de Lot, biedt met haar steegjes en haar architectuur een aangename sfeer. De Valentrébrug, symbool van de stad en gebouwd in de 14e eeuw, is tegenwoordig ingeschreven op de UNESCO werelderfgoedlijst. Dit wonderlijke versterkt bouwwerk met pijlerkoppen is bijzonder omdat het voorzien is van drie torens. Deze laatste maken deze brug uniek in de wereld! Perfect zichtbaar vanaf de mooie oever, kan de Valentrébrug ook ontdekt worden aan boord van een boot terwijl men door de meanders van de Lot vaart.

In de bruisende oude stad, heeft de Saint-Etiennekathedraal, verhoogd met twee koepels, een mooie romaanse portaal met een gebeeldhouwd timpaan. Het Olivier-de-Magnyplein, niet ver daarvan, met zijn mooie oude huizen, het Roaldèsherenhuis en ook de vele winkelstraten maken van Cahors een zeer te waarderen pleisterplaats, te meer omdat de middeleeuwse stad ook een gastronomische halte is, met onder andere haar beroemde rode wijn.

Cahors is een gemeente in het zuidwesten van Frankrijk. Lot prefectuur, het is onderdeel van de regio Occitaans. Met een beetje meer dan 20 000 inwoners in het hart van een stedelijk gebied van iets meer dan 40 000 inwoners, Cahors is de historische hoofdstad van Quercy. De inwoners worden opgeroepen de Cadurciens.

belangrijk toeristisch centrum, beroemd om zijn wijngaarden en gerechten (truffels, foie gras), dit kleine zuidelijke stad profiteert meestal van de labels "Steden van kunst en geschiedenis" en "opmerkelijke tuinen". Het is ook onderdeel van de Mooiste Plekjes van de Midi-Pyrénées.

Collonge la Rouge

Collonges la Rouge is een belangrijk dorp voor Les plus Beaux Villages de France. Het was de burgemeester van dit dorp die aan de hand van een boekje besloot een stichting op te richten om de mooiste dorpen van Frankrijk te kiezen. Belangrijk inderdaad, maar we hebben dit niet mee laten wegen bij de beoordeling van dit mooie dorp. Het dorp bij de Dordogne krijgt drie sterren.

Het meest opvallende aan Collonge la Rouge is dat bijna alle gebouwen zijn opgetrokken uit rood zandsteen. Dit geeft het mooie Franse dorp een typisch sfeertje, waarvan ik denk dat de middeleeuwen er zo uitzagen. Hetzelfde gevoel krijg ik bij Saler, ook daar heb je rode huizen maar dan van vulkanisch steen.

Het mooie dorpje heeft genoeg mooie straatjes met fijne terrassen.

Het dorp ontstond in de achtste eeuw rondom een priorij. Een priorij is een dependance van een klooster, in dit geval van die van Charroux in de Poitou. Dat was in die tijd een machtig instituut. Rond de dertiende eeuw kreeg de priorij van Collonges la Rouge allerlei voorrechten van de burggraaf van Turenne. Al heb ik niet terug kunnen vinden welke rechten dit nu precies zijn geweest.

In de zestiende eeuw ontwikkelde het mooie dorp zich tot een soort vakantieplaats. De toenemende bestuurlijke elite van de burggraaf vond het een prima plek om 's zomers te verblijven. Dit ging gepaard met een toenemende bouwlust, waarvan de mooie huizen en de kleine kastelen die in het dorpje te vinden zijn getuigen.

Een mooi voorbeeld hiervan is Castel de Vassinhac. Dit kasteeltje is gebouwd aan het einde van de zestiende eeuw door de toenmalige heer van het dorp. Het kasteel heeft mooie peperbustorentjes en is bedoeld als paleis. De schietgaten in de torens zijn dus niet voor de verdediging maar vooral voor de sier. Naast dit kasteel zijn er nog veel meer mooie panden in het dorpje te bewonderen.

Van de oorspronkelijke kerk uit de achtste eeuw is niets meer over. De huidige kerk stamt uit de elfde en twaalfde eeuw en is in de zestiende eeuw versterkt. Kennelijk was dat nodig in die tijd. Wij bezochten het dorp op een mooie zonnige dag in mei. Bij het benaderen van de kerk vielen er twee dingen direct op: de plompe Romaanse bouw van met name de kloeker klokkentoren én het tympaan boven de hoofdingang

Tympaan van Eglise Saint Pierre in Collonges la Rouge.

Dit tympaan is zeer eenvoudig van opzet en een goed voorbeeld van de Romaanse kunst in deze streek. Het heeft niet de dynamiek van dat in de Adbijkerk in Vézelay, maar wel een bepaalde schoonheid in zijn eenvoud. De geleerden zijn er niet helemaal over eens wat het precies voorstelt, maar de centrale figuur in het midden is Jezus. Wat verwacht je anders? Er is twijfel of de Heer nu opstijgt naar de hemel of dat hij juist terugkomt. Wie het weet mag het zeggen!

Bij het wandelen door het dorp zijn hier en daar nog overblijfselen te zien van de muur die de priorij heeft beschermd tegen allerlei gevaren van buitenaf. Zo zijn er nog een aantal poorten te vinden en hier en daar nog een toren. Samen met de mooie huizen geven de muren het dorp een uiterst intieme en charmante uitstraling. In de straatjes zijn hier en daar wat winkeltjes en een galerie te vinden.

Eten en drinken

Bij mooi weer, en dat heb je nog wel eens in deze streek, heeft Collonges la Rouge genoeg terrasjes waar de innerlijke mens goed aan zijn trekken kan komen. Waar ik altijd heel blij van word, zijn de restaurantjes met een terras dat niet direct aan de openbare weg ligt. Je loopt dan langs een muur waarachter zachte eetgeluiden te horen zijn. Soms gaan deze gepaard met de lekkerste geuren en als je voorbij bent gelopen en je werpt een blik naar achteren dan ontdek je net een inkijkje waar je de mensen achter de dampende schalen ziet genieten. Prachtig!

En reken maar dat het de moeite waard is wat er op tafel staat. Het dorp ligt in een streek met een zeer goede keuken. Een hoofdrol speelt hier de gans, met het door de Fransen zo geliefde foie gras, dat je eigenlijk niet mag eten wegens de zeer dieronvriendelijke productie, maar wat o zo lekker is.

Ganzenbord

De rol die de gans in dit gebied speelt, komt erg leuk tot uiting bij La Grange aux Oies, een reusachtige versie van het spel ganzenbord tussen notenbomen. Bij de ingang krijg je een dobbelsteen en wordt aan de hand van het spel de functie en geschiedenis van de gans in de streek uitgelegd. Het laatste vakje, nummer 63, bestaat uit een schuur waar heerlijke streekgerechten staan te wachten om te proeven. Erg leuk om met kinderen te doen.

Dankzij zijn ligging is Collonges la Rouge prima te bezoeken als je op doortocht bent. Als je niet zo ver meer hoeft op de A20 en je een uurtje kan missen, dan is het geknipt voor een tussenstop. Dat geeft een ultieme 'weg langs de snelweg' gevoel en veel beter dan zo'n dichtbevolkte aire.

Curemont

De geschiedenis van Curemonte begint in de zevende eeuw toen het dorp werd gesticht door de Merovingers. Deze Franken veroverden bijna het gehele gebied dat wij nu kennen als Frankrijk en daarmee werd een basis gelegd voor het latere rijk van Karel de Grote. De Merovingers waren niet alleen goede militairen maar ook cultureel verantwoord. Hun machtigste koning, Clovis, liet zich in Reims dopen waarmee het eerste christelijke rijk in het westen ontstond. Clovis wordt nog altijd beschouwd als de eerste Koning van Frankrijk.

Eén van de kastelen van Curemonte.

Graanbeurs

In Curemonte is echter weinig terug te vinden uit deze tijd. Gelukkig is er veel uit latere eeuwen wel blijven staan en hoewel wat jonger is het nog steeds redelijk oud. Zo is er een prachtige graanbeurs uit de zestiende eeuw te vinden. Hier werd eeuwenlang het graan uit de omgeving verhandeld. Deze graanhuis is een duidelijke aanwijzing van de economische rol die Curemonte in de regio heeft gespeeld. Dat is natuurlijk leuk om te weten, maar de oude bas-reliefs die hier zijn te vinden, zijn leuker voor het oog. Het zijn er twaalf en stellen het leven van Jezus voor.

Oude huizen

Wij bezochten Curemonte op een mooie dag in mei. Het zonnetje scheen na dagen van regen en de natuur vierde die dag één groot feest. Het gras leek groener en de bomen bloeiden alsof hun leven er vanaf hing, wat natuurlijk ook zo was. Bovendien rook de hele streek heerlijk. Het rook naar het opdrogen van de regen in de warme voorjaarszon.

Met geopende ramen naderden we het mooie dorpje waar de twee kastelen bovenuit staken. Eenmaal in het dorp werden we aangenaam verrast door de prachtige straatjes met hun mooie historische huizen. De kerk heeft een toren waarin je de bellen ziet hangen, wat al heel zuidelijk aandoet. Binnen vind je drie bijzonder altaarstukken.

De entree van de kerk in Curemonte.

De twee kastelen lijken aan elkaar te zijn gesmolten. Toch is dat niet het geval. De oudste van de twee heeft vierkante torens en heet Chateau Saint Hilaire. Het is in de viertiende eeuw gebouwd. Chateau des Plas is twee eeuwen later gebouwd en heeft ronde torens. Je kan er fijn wandelen en als je iets uit het dorp loopt, tref je een oriëntatietafel, iets wat je wel meer ziet in Frankrijk. Een prima plek om de lunch te nuttigen en te genieten van het uitzicht.

Het dorp herbergt een aantal grote huizen die rijkelijk zijn voorzien van allerlei versieringen. Sommige zijn zo groot dat je beter kan spreken over kastelen dan van huizen.

Figeac

Figeac is een plaatsje gelegen in het departement Lot, dat deel uit maakt van de regio Midi-Pyrénées, op ongeveer een uurtje rijden van Cahors. Dit plaatsje staat bekend als de geboorteplaats van Champollion, de man die hiërogliefen ontcijferde.

Geschiedenis van Figeac

De plaats is ontstaan rondom een abdij die hier in opdracht van Pepijn de Eerste, koning van Aquitaine, werd gebouwd. Hoewel deze abdij oorspronkelijk slechts gezien werd als zusterabdij van de abdij van Conques, ontstond er al relatief snel een plaatsje rondom de abdij. In de middeleeuwen groeide dit plaatsje zelfs uit tot een van de belangrijkste plaatsen in de regio Midi-Pyrénées. Dankzij haar ligging op de verschillende grote pelgrimsroutes groeide Figeac uit tot een echte koopmansstad en maakte de plaats een zeer welvarende periode door. Om het florerende plaatsje te beschermen tegen plunderingen, werd er in de veertiende eeuw na Christus een grote muur om het plaatsje heen gebouwd. Zowel de Honderdjarige Oorlog als de Godsdienstoorlogen

zorgden ervoor dat de groei van het plaatsje stagneerde. Desondanks kon het plaatsje uitgroeien tot een plaats die volgens velen tot de mooiste plaatsen in de regio Midi-Pyrénées behoort.

Vandaag de dag staat Figeac bekend als een van de mooiste plaatsjes in het departement Lot. Het plaatsje heeft de tand des tijds goed doorstaan, wat betekent dat u hier vele mooie oude gebouwen en middeleeuwse straatjes kunt vinden. Zo zijn er, naast middeleeuwse winkeltjes ook de zogenaamde 'soleilhos' te bezichtigen. Dit zijn open zolders waar men vruchten liet drogen. Op het Place des Ecritures kunt u een immense granieten steen vol met hiëroglyfen bewonderen, ter ere van de Franse onderzoeker Champollion, die de hiëroglyfen wist te ontcijferen. Figeac is een plaats waar u gerust meerdere dagen door kunt brengen zonder u te hoeven vervelen. Dankzij haar gunstige ligging ten opzichte van verschillende bezienswaardigheden in de omgeving, is Figeac bovendien een ideale uitvalsbasis voor een heerlijke vakantie in de regio Midi-Pyrénées!

Loubressac

Het hooggelegen dorp Loubressac, dat meerdere valleien domineert, te weten die van de Dordogne, de Bave en de Cère, vormt een mooi, harmonieus geheel met zijn kasteel, zijn kerk en zijn zeer pittoreske, oude, stenen huizen met daken met bruine dakpannen. Het dorp biedt zijn bezoekers ook een mooi zicht over de omliggende valleien.

Loubressac is een stadje ten noorden van de Lot in de regio Occitaans, gelegen op 10 km ten oosten van Saint-Cere en 74 km ten noordwesten van Cahors.

Loubressac was aanvankelijk een "castrum" onder een rots versterkte. In de veertiende, na de Honderdjarige Oorlog, werd een nieuw kasteel gebouwd op de top van de kaap met uitzicht op de Bave-vallei en de Dordogne. Een kerk en middeleeuwse huizen werden vervolgens gebouwd om de vestingwerken te beschermen.

Een welvarende periode toen de godsdienstoorlogen een einde.

Afhankelijk van de burggraaf van Turenne en van de Baronie van Castelnau, werd Loubressac gebouwd in de stad tijdens de revolutie.

Nu lid van de Vereniging van de mooiste dorpen van Frankrijk, de stad met ongeveer 550 inwoners wordt gewaardeerd om zijn goed bewaard gebleven historisch erfgoed en de charme van de middeleeuwse straten, het dorp biedt een panorama ongeëvenaard in de andere kastelen van de vallei Dordogne en het heuvelachtige landschap.

Als de landbouw leeft nog steeds (vee, kaas), het kleine stadje Loubressac dat andere naburige toeristische plekken van de Quercy (zoals Padirac, Rocamadour of het kasteel van Castelnau-Bretenoux) is een must voor een bezoek aan de regio, met kleine pannendaken, gekleurde haar oker stenen en middeleeuwse sfeer.

Martel

Martel, gedomineerd door zeven torens, is een middeleeuwse stad voorzien van een rijk bouwkundig erfgoed. Zijn herenhuizen zoals het Raymondieherenhuis en zijn belfort, zijn oude huizen vol charme, zijn gotische kerk, zijn markthal op het hoofdplein en zijn aangename steegjes maken er een niet te missen pleisterplaats van in de Quercy.

Degene genaamd de stad van de zeven torens is een kleine middeleeuwse stad gelegen in de Dordogne-vallei, de regio Occitan. Het vindt plaats in het hart van de Quercy, in de buurt van de toeristische steden Rocamadour, Souillac, Brive-la-Gaillarde of Saint-Cere.

Opgericht in de elfde eeuw door de burggraven van Turenne, was de stad meer dan vijf eeuwen lang de hoofdstad van de Quercy, een deel van de viscounty van Turenne. Het speelt zich af nabij de oude Gallo-Romeinse weg die Parijs verbindt met Zuid-Frankrijk, niet ver van de oude zouthavens van de regio. Verrijkt vanaf de dertiende eeuw, heeft Martel een gouden eeuw uit deze periode, en dit voor meerdere eeuwen. Het stadje verliest echter in de twintigste eeuw zijn invloed door de uittocht van het platteland en de verplaatsing van de truffel naar het zuiden van het departement.

Vandaag de dag bewoond door bijna 1.700 inwoners, is de stad Martel het best bekend om zijn toeristische activiteiten in verband met zijn architecturale erfgoed van groot belang, handel truffel en noten en de vele restaurants en entertainment.

Rocamadour

Het dorp Rocamadour, een heilig stadje en belangrijke plaats voor pelgrims, domineert meesterlijk, vastgepind op zijn kalkklif, het ravijn van Alzou. Wat een ruig en behouden landschap! Beroemd om

zijn heiligdommen en meer bepaald om zijn Zwarte Madonna, trekt Rocamadour jaarlijks een groot aantal bezoekers en pelgrims aan. Het dorp Rocamadour is trouwens na de Mont Saint-Michel de meest bezochte site van Frankrijk. Na de 216 treden van de Grote Trap afgelegd te hebben die naar het kerkplein leidt, ontdekken de pelgrims en wandelaars de zeven heiligdommen van Rocamadour, waaronder de Notre-Damekapel, de Saint-Sauveurbasiliek en de Saint-Michelkapel. Niet over te slaan is de Notre-Damekapel of de mirakelkapel die een standbeeld van de Zwarte Madonna bevat uit de 12e eeuw. Dichtbij deze kapel bevindt zich het grafmonument van Saint-amadour. Het vroegere bisschoppelijk paleis waarvan de ingang zich op het kerkplein bevindt, huisvest het museum voor Gewijde Kunst dat een collectie religieuze werken van de stad huisvest. Vanaf de top van het middeleeuwse dorp, of beter de wallen van het vroegere fort, is het uitzicht over de gehele site, net als dat over het ravijn van de Alzou en de omliggende, behouden landschappen van het Regionaal Natuurpark van de Causses du Quercy, echt prachtig.

In Rocamadour kunnen de wandelaars ook de mooie minerale druipstenen bewonderen net als de 20.000 jaar oude rotstekeningen tijdens een bezoek aan de Wonderengrot.

In het hart van de Causse de Gramat en de poorten van de Dordogne-vallei, Rocamadour, opknoping op de klif met uitzicht op de heldere Alzou canyon, is een uitdaging om in evenwicht te brengen. In een verticale plaatsing geheime rotsen en bruine daken, het dorp is een buitengewone superpositie van huizen en heiligdommen: "De huizen op de kreek, kerken aan de huizen, de rotskerken, het kasteel op de rots"

Hoge plaats van het christendom sinds de Middeleeuwen, de middeleeuwse stad biedt veel aandachtspunten. Het staat op de Werelderfgoedlijst van UNESCO en de heiligdommen en met name de kapel aan de Zwarte Maagd worden aan bezoekers aangeboden na de 216 treden van de trap van de pelgrims te hebben beklommen. De winkelstraat van de stad, omzoomd met versterkte poorten, biedt toegang tot het Renaissancistische stadhuis, het hart van deze prachtige middeleeuwse stad.

Arms: Drie lelies Gouden achtergrond d'Azur, en drie rotsen dambord achtergrond of Mouth (rood) met de zegels van de consuls van Rocamadour 1303.

Rocamadour AOC: AOC is een kaas Rocamadour "pure geit" uitsluitend uit rauwe volle melk, geproduceerd, verwerkt en geraffineerd op het gebied van Appellation met respect voor de traditie. Het is romig, zalfend en smeltend en onthult een geur van geit, room of boter die min of meer geprononceerd is met dezelfde smaak. Er zijn vele manieren om te genieten van de AOC

Rocamadour: de Rocamadour algemeen genoten romig, maar volgens smaak, kan droog worden gegeten, het vrijgeven van meer krachtige aroma. Rocamadour kan worden bewaard in de bodem van de koelkast of op een koele en vochtige plaats (ongeveer 10 ° C). Alvorens te eten, wordt aanbevolen om het gedurende 1 uur bij kamertemperatuur te laten, zodat het zijn smaken en zachtheid terugkrijgt. De Rocamadour is een kaas die fijnproevers vooral waarderen omdat ze plassen: onder zijn huid ontdekken we zijn romige en temperatuur, zijn dunne parelhuid.

De wijnen: De rode Amadour (wijn uit het land van de Lot) is een aangename wijn om te drinken. Samengesteld uit 60% Merlot en 40% Malbec, de neus heeft een grote intensiteit en aroma's van zwart fruit, morello-kers en specerijen. Het is groot in de mond met fijne tannines. Het zal in staat zijn om 3 tot 4 jaar te worden bewaard. Combineer met een Quercy salade, Quercy lam of Rocamadour. De Amadour rosé (Lot wijn), samengesteld uit Gamay, Merlot en Malbec, met aroma's van wit vruchtvlees (peer, ananas), acacia bloemen en rood fruit (kers, framboos), verleidt ook in de mond door zijn grootte en frisheid. De kwaliteit ervan werd erkend tijdens het Concours Général Agricole in Parijs 2009, waar het wijnjaar 2008 werd bekroond met de Gouden Medaille van de Lot Rosé Country Wines.

Foie gras: Dicht bij Rocamadour een boerderij verhoogt per jaar 10 000 Mallard eenden voor een productie van vet en andere regionale specialiteiten levers in pure lange traditie en tot grote vreugde van fijnproevers.

De notentaart: De cake met noten Rocamadour is een gebakje, specialiteit van de regio's Quercy en Périgord. De walnoot (sinds 2002 AOC Walnoot Perigord), is het essentiële ingrediënt van deze cake.

Het Quercy lam: Het Quercy Farm-lam is het product van een terroir (Causses du Quercy), een ras (Caussenarde du Lot), en een knowhow die het mogelijk maakt om de hele tijd te produceren van het jaar lammeren van "100 dagen". Hij wordt minimaal 70 dagen opgevoed bij zijn moeder, aangevuld met een op graan gebaseerd rantsoen. Dit lam wordt op traditionele en voorouderlijke wijze gekweekt in schaapskooi.

Geitenmelk zeep: Vetmoleculen van geitenmelk zijn uitzonderlijk goed en worden daarom gemakkelijk door de huid opgenomen. Geitenmelkzeepen staan bekend om hun antibacteriële eigenschappen die de huid op een natuurlijke manier gehydrateerd en zijdeachtig laten. Deze zeepen worden vaak gebruikt in gevallen van een droge huid, eczeem...

Saint-Céré

Saint-Céré is een gemeente in het Franse departement Lot (regio Occitanie) en telt 3545 inwoners (2010). De plaats maakt deel uit van het arrondissement [Figeac](#).

Saint-Céré ligt in het zuiden van het Dordogne-vallei aan de Bave, een rivier die sinds de 17e eeuw is gekanaliseerd. Daarmee werd geprobeerd de schade te beperken die werd veroorzaakt door overstromingen. In 1611 werd de Nederlandse ingenieur dhr. van der Dame, bekend om zijn bekwaamheid in deze zaken, verzocht om de overstromingsproblematiek te verhelpen. Aan de

ingang van de stad splitste hij de loop van deze grillige rivier in verscheidene kanalen. Al deze kanalen zijn aan het eind van de 19e eeuw gedempt, behalve één, het belangrijkste. Het wordt vaak ten onrechte beschouwd als de echte bedding van de rivier waarvan het de naam draagt: de Bave.

Bezienswaardigheden

- de place du Mercadial, met de fontein, de stenen marktstalletjes van het huis Jean de Séguirier (15e eeuw) en het huis van de Consuls (15e eeuw) (monument historique in 1991)
- de rue du Mazel, met meerdere oude huizen en portalen
- het Hôtel de Puymule (15e eeuw), met haar torentjes (monument historique in 1929)
- de église Sainte-Spérie (romaans, de eerste sporen dateren uit de 10e eeuw) (monument historique in 1979)
- de église des Récollets (17e eeuw) van het gelijknamige voormalige klooster, met een imposante klokkentoren en een weelderig retabel (monument historique in 1973)
- de schilderachtige quai des Récollets
- de tours Saint-Laurent, twee middeleeuwse torens die hoog op een heuvel liggen en het stadje domineren
- (in de omgeving van Saint-Céré) het château de Montal (renaissance) (monument historique in 1909)

De middeleeuwse stad Saint-Céré heeft zijn bouwkundig erfgoed weten te bewaren, met haar oude huizen, herenhuizen en het mooie Le Mercadialplein getooid met een fontein en omgeven door mooie stenen vakwerkhuisen. De Baverivier die de stad doorkruist geeft het geheel nog wat extra charme. Dicht bij de oude stad van Saint-Céré rijzen de Torens van Saint-Laurent op, overblijfselen van het oude kasteel van de burggraven van Turenne. Het is hier, in Saint-Laurent-les-Tours, dat zich tegenwoordig het Jean Lurçatmuseum bevindt, een ruimte die volledig is gewijd aan de werken van de artiest, van het tapijtwerk over het schilderwerk tot de kartons.

Saint-Céré is gelegen in het Jam Valley, een zijrivier van de Dordogne, tussen de bergen van de Ségala, de vruchtbare bassin Limargue en kalksteen plateaus van de Causse.

Oorspronkelijk lag de stad op de kegelvormige heuvel van Saint-Laurent-les-Tours, waar in de Middeleeuwen een castrum werd gebouwd. Het was onderdeel van een chatellenie afhankelijk graven van Auvergne en burggraven Turenne. Het castrum werd uiteindelijk verlaten toen de stad zich ontwikkelde aan de voeten, tussen de verschillende armen van de Bave. Beurzen en markten hebben veel schaal in beslag genomen. In de zeventiende en achttiende eeuw werden de straten en pleinen groter en werden de wallen afgebroken om grote herenhuizen te bouwen. In 1611, geconfronteerd met vele verwoestende overstromingen, de consuls petitie de Nederlandse ingenieur Van dan Dome om een netwerk van kanalen oversteken en rondom de stad, de locatie van greppels te graven. Deze kanalen gaven Saint-Céré de bijnaam Klein Venetië. Ze zijn vandaag niet erg zichtbaar omdat ze bedekt waren in de vorige eeuw.

De wandeling begint in Saint-Céré door het Mercadial-plein dat is geclassificeerd als een historisch monument. Deze plaats, zeker kleiner in de Middeleeuwen, was gewijd aan markten. Het is omgeven door prachtige vakwerkhuisen waaronder een 15e-eeuws koopmanshuis op de hoek van de Rue de la République. Tegenover het huis van de consuls van de zestiende eeuw is een herenhuis met een houten vloer en een begane grond steen, ooit bewoond door kraampjes.

Iets verder op het kerkplein draagt het standbeeld van Sint Spérie de palm van de martelaren.

Volgens de legende weigerde ze te trouwen met Elidius, heer van Loubressac, omdat ze zich aan God wijdde. In woede sneed hij zijn hoofd af. Heilige Spérie, onthoofd, nam vervolgens zijn hoofd in zijn handen en waste het aan de bron, waar de crypte van de kerk nu is opgericht. In de Middeleeuwen werd op deze plek een kapel gebouwd die veel pelgrims trok.

De kerk Sainte-Spérie, van romaanse oorsprong, onderging vele transformaties na de Honderdjarige Oorlog. Het koor staat over een crypte met de relikwieën van Saint Spérie. Buiten wordt de imposante klokkentoren van de achttiende eeuw gebouwd met de stenen van de oude muren.

Aan de andere kant van het plein wordt het Puymule-hotel gedomineerd door een grote traptoren. Het heeft een deur en ramen versierd met gebogen bogen, typisch voor de late vijftiende eeuw.

De wandeling gaat verder naar Paramelle Street, die een van de oudste huizen in de stad herbergt met een gebeeldhouwde hoofdstad uit de dertiende eeuw.

Een loopbrug overspant vervolgens het hoofdkanaal van de Bave. Het dok recollecten ontleent zijn naam aan een klooster van de hervormde Franciscanen, genoemd in de zeventiende eeuw in de strijd tegen het protestantisme. Een beetje verder op de oever blijft het scheprad van een oude molen. Het kasteel van Saint-Laurent-les-Tours en het Museum Jean Lurcat: Het kasteel, gelegen op de plaats van het oude castrum uitzicht op de stad van de twee vierkante torens (dertiende en veertiende eeuw). Leengoed van het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog, dan is gehuisvest de kunstenaar Jean Lurcat tot aan zijn dood in 1966. Het kasteel is nu een workshop-museum gewijd aan de grote schepper van de hedendaagse wandtapijten.

Saint-Cirq-Lapopie

Het dorp Saint-Cirq-Lapopie geldt, van op zijn hoge rots dat de behouden landschappen van de Lotvallei domineert, als een van de meest opmerkelijke sites van Frankrijk. Het dorp Saint-Cirq-Lapopie, volledig als Historisch Monument geklasseerd, staat tevens op de lijst van mooiste dorpen van Frankrijk.

De dichter André Breton, net als zoveel andere artiesten en schrijvers gefascineerd door de charme van deze plek, koos ervoor hier te wonen. Dit hooggelegen dorp is inderdaad fotogeniek met zijn mooie, stenen woningen met daken met bruine dakpannen die een harmonieus geheel vormen, en zijn gotische weerkerk die oprijst langs de rand van de klif. De mooie steegjes vol bloemen van het dorp, die aanzetten tot kuieren, zijn voorzien van ambachtswinkeltjes en kunstgalerijen. Geniet van de wandeling!

Saint-Cirq is een gemeente in de Lot, Occitaans regio, 30 km ten oosten van Cahors.

Het grondgebied van het resort, brede bijna 18 km², stijgt tot 389 meter, het dorp zelf met uitzicht op het verloop van de partij waarop de bezoeker via een mooie route kunt afdalen. Vanaf de kust vereist de klim naar het hart van de stad echter enige moeite!

Lid van de vereniging van de mooiste dorpen van Frankrijk, genaamd "favoriet geboortestad van de Franse" op France 2 in 2012, Saint-Cirq-Lapopie werd bewoond sinds de Romeinse tijd, maar groeit in de middeleeuwen, terwijl die behoren tot de familie van Cardaillac (XIII). De kleine heerschappij heeft inderdaad een gunstige ligging aan de directe uitzicht op de vallei, maar wordt al snel verdeeld tussen de verschillende families. Dit is niet zonder effect tijdens de Honderdjarige Oorlog en de godsdienstoorlogen. Kastelen of burchten werden vernietigd aan het einde van deze problemen. Verder stap op de weg van Saint-Jacques, het dorp was toen thuisbasis van een van viscounties Quercy. Tot het begin van de twintigste eeuw is de economie gekoppeld aan naburige bossen en wijngaarden van de Lot, en de plaats heeft veel houtdraaiers die vatkranen maken. Hoewel er nu slechts ongeveer 200 permanente inwoners zijn tegen duizend in de negentiende eeuw, heeft het dorp een zekere charme behouden met zijn middeleeuwse huizen, zijn culturele vitaliteit en zijn prachtige uitzicht vanuit het dorp dat verslaafd lijkt te zijn op de rots. Saint-Cirq-Lapopie waar de dichter André Breton in de zomer verbleef, en waar hij verklaarde "niet langer ergens naar verlangd te worden", is een essentiële stap tijdens een verblijf in de regio.

Sarlat

Sarlat: de hoofdstad van de Périgord Noir

Gelegen ten oosten van het departement tussen de Dordogne en Vézère, Sarlat is nu een van de mooiste middeleeuwse ensembles in Europa. Beschermd tegen het modernisme door de wet Malraux, Sarlat heeft bewaard het pittoreske van de steegjes en de schoonheid van haar monumenten. De stad houdt het record van de dichtheid in historische monumenten geclassificeerd of opgenomen in de nationale inventaris met 65 monumenten en beschermde gebouwen. Om te gaan door de steegjes is het lezen van bijna duizend jaar authentieke architectuur, waar, van de stoep tot de daken van leisteen, overheerst deze hete en blonde steen.....

GeWorteld in het hart van de terroir, Sarlat is de ideale plek om de gastronomie perigourdine te ontdekken: in het paradijs van truffels, champignons, foie gras, snoepjes, taarten, en fijne delicatessen van het land, de périgourdins (gerelateerd zijn in staat om te handhaven voor eeuwen, Deze grote culinaire traditie, een ware essentie van aroma's en smaken die u zult vinden op de prachtige markt van Sarlat.

De stad is zeer levendig het hele jaar door met zijn twee-wekelijkse markten op woensdag en zaterdagochtend, een must-have podium tijdens een verblijf in de Périgord.

Vele festivals volgen elkaar:

- Het feest van truffels en foie gras eind januari
- Truffel markten van november tot maart elke zaterdagochtend-het Fest'oise festival rond eend en ganzenlever aan het einde van februari
- De dagen van het land aan de Hemelvaart
- het festival van outdoor Theatre games van medio juli tot begin augustus
- The Internationaal Film Festival Medio november
- De kerstmarkt
- Vlooiemarkten elke laatste zondag van de maand

De beste manier om Sarlat te ontdekken is om te gaan op een avontuur in de kleine steegjes. Het VVV-kantoor organiseert ook Rondleidingen Van april tot december en begeleidt audio ritten.

Sarlat ligt dicht bij de vallei van de Dordogne en de Vézère en is de ideale uitvalsbasis voor het ontdekken van de toeristische rijkdom van de Périgord Noir:

- De Grotten van Lascaux In Montignac
- Het dorp Les Eyzies
- De Kloof van Proumeyssac In Audrix
- De Chateau des Milandes Residentie van Josephine Baker in CASTELNAUD
- De Eyrignac tuinen
- De Biron kasteel

Souillac

Het stadje Souillac, gelegen in de vallei van de Dordogne, in de Haut Quercy en niet ver van de Perigord Noir, is bekend om zijn Sainte-Marie-abdijkerk in romaansbyzantijnse stijl. Dit bouwwerk uit de 12e eeuw heeft een schitterende koorafsluiting evenals een magnifiek beeldhouwd portaal. Het belfort dat de pittoreske oude stad domineert is een overblijfsel van de oude Saint-Martinkerk.

In juli ontvangt de stad Souillac het festival Sim Copans, een muziekevenement gewijd aan jazz.

Souillac is een stad in Noord-Lot, in het Occitaans regio, binnen de departementen Corrèze en Dordogne.

De stad heeft bijna 4000 inwoners ligt 65 km ten noorden van Cahors, 35 km ten zuiden van Brive en 26 km ten oosten van Sarlat, karakteristieke stad van de Périgord.

Souillac ontwikkeld dankzij de gunstige ligging in het hart van een vruchtbare streek in het noorden van de voormalige provincie van de Quercy, in tegenstelling tot de kalkstenen plateau naar het oosten, en als een kruispunt van communicatiekanalen, aan de Parijs-Toulouse en de rivier de Dordogne, die de Atlantische kust verbindt.

Uit de zeventiende eeuw, kan de boten die omhoog gaan de rivier lossen zout, vis en wijn...

Tot die tijd, de welvaart van Souillac was het feit van een in de tiende gevestigde priorij en vervolgens een enorme Romaanse abdij gebouwd in de twaalfde, omgeven door een muur. Na de

Honderdjarige Oorlog en de godsdienstoorlogen, waarin de stad een zware prijs betaald, de stad en de abdij werden herbouwd.

In aanvulling op haar netwerk van kleine en middelgrote ondernemingen en commerciële gebieden, blijft Souillac een kruispunt op het gebied van transport en logistiek (rivier, snelweg, luchthaven) is ook een populaire toeristische bestemming voor haar gebouwde erfgoed, het milieu en de keuken (foie gras, lam Quercy...).

Tussen Souillac en Brive is een nieuw aangelegd vliegveld.

Tulle

Prefectuur van departement Corrèze, is de stad van zeven heuvels de hoofdstad van de accordeon, maar ook bekend om zijn kant! De historische wijken genesteld op de heuvelflanken verwelkomen u in een groene omgeving. De wijk Le Trech, historisch hart van de stad, zal u trekken met zijn historische panden, kenmerkende trappen en de romaans-gotische kathedraal, waarop de hoogste klokkentoren van Limousin. In de kathedraal, gewijd aan de Heilige Maagd, gebouwd tussen de 12de en 14de eeuw, zijn de Grote Orgels ondergebracht, die dateren uit 1839 en op de lijst van Historische Monumenten staan; maar ook een groot intens blauwe glas- in-loodraam van Jean-Jacques Grüber, geïnstalleerd in de veranda van het koor. Grenzend aan de kathedraal ligt het gotische klooster uit de 13de eeuw. Dit overblijfsel van een voormalig benedictijnse abdij heeft een prachtige kapitelenzaal, versierd met muurbeschilderingen uit de 14de eeuw, en vredige middeleeuwse tuin. Een museum, gevestigd bij de westelijke vleugel van het klooster, biedt collecties die allemaal te maken hebben met de geschiedenis van Bas-Limousin: religieuze kunst, schilderijen, tekeningen en aquarelles, maar ook stukken kant en naaldkant uit Tulle. Om meer te weten te komen over deze

haarfijne, eeuwenoude kunst die de stad op de kaart gezet heeft, richting het naaldkantatelier « point de Tulle », place Émile Zola, voor een kennismaking met de naaldkanttechnieken, en de kenmerkende zeshoekige maasgrond.

Een wandelingetje door de historische wijk Le Trech is daarbij de gelegenheid om opmerkelijke bouwwerken uit de middeleeuwen en Renaissance te bewonderen: de poort Les Mazeaux die vroeger de toegangspoort voor de stad was; het huis van Loyac, uit begin 16de eeuw, met schitterende rijkelijk gedecoreerde gevel waaraan hoektorentjes gevoegd zijn; het huis Lauthonie met zijn prachtige Renaissance poort; de straat rue de la Tour de Maïsse met zijn vele trappen en huizen met uitkragingen.

Een bezoekje aan het huis Maugein, de oudste accordeonmanufactuur van Frankrijk, zal u de geheimen van zijn unieke vervaardigingstechnieken en zijn bijzonder gedecoreerde werelberoemde instrumenten onthullen. Topevenement van Tulle, het beroemde festival « Nuits de Nacre », dat jaarlijks in september wordt gehouden, dat de hele stad doet dansen op het rime van de accordeon! Hoofdstad van het departement van de Corrèze, Tulle is een stad van samenvloeiing van twee rivieren, de Corrèze en Solana. Gebouwd in een smal dal, bekroond door zeven heuvels, de stad beslaat ongeveer 4 km langs de oevers van de Corrèze. Aan elke kant van de gebouwen, variërend in espaliers waardoor de stad een uniek en heel bijzonder.

Stad van know-how van de Kant en accordeons MAUGEIN Point de Tulle is ook een plek waar u kunt genieten van delicatessen elke woensdag en zaterdag ochtend, marktdag, de lokale specialiteiten: aardappel taart, economische, farcidures , stoofpot, clafoutis, flognarde ...

Turenne

Turenne is een voormalig graafschap, tegenwoordig onder de "mooiste dorpen van Frankrijk", met de vele sporen van zijn rijke middeleeuwse geschiedenis: het kasteel uit 13de eeuw; het huis van

Sénéchal, de poort van Mauriolles maar ook het Kanunnikerhuis zijn stuk voor stuk opmerkelijke overblijfselen.

Liefhebbers van oude gebouwen komen helemaal aan hun trekken met een wandeling door het hart van het dorp, door de sfeervolle steile straatjes met prachtige panden, die u meenemen tot het statige kasteel, hooggelegen op zijn heuvel. Dit historisch monument, bolwerk van de heren van Turenne, opent u de deuren voor een ontdekking van zijn indrukwekkende overblijfselen. Hier wordt u verwelkomt door twee hoge torens, gescheiden door een tuin met prachtige bloemen: de Schattoren (tour du Trésor), een vormalige burchttoren uit de 14de eeuw waarin een mooie koninginzeaal (salle des Gardes), voorzien van gewelf met gebroken boog is ondergebracht; de César toren, voormalige wachttoren uit de 13de eeuw die, van boven zijn wenteltrap, een prachtig panorama biedt over het omliggende groene landschap.

Beneden het kasteel vindt u de kapel van het Capucienenklooster, waar tegenwoordig exposities in gehouden worden, en de kapittelkerk Notre-Dame Saint-Pantaléon uit de 17de eeuw, met zijn schitterende met goud vergulde houten altaarstuk gedateerd uit de 1678, het kleurrijke glaswerk uit de 19de eeuw, en zijn klokkenportaal van meer dan 30 meter hoog.

Het dorp Turenne ligt in het hart van het Corrèze causse (zeer geërodeerde Corrèze karstgebied), op de Santiago de Compostelle paden waar de GR46 en de GR 480 elkaar kruizen. Dit maakt het dorp een vertrekpunt of stopplaats bij uitstap voor wandelaars.

Turenne prachtig middeleeuws dorp ligt op 15 km ten zuiden van Brive la Gaillarde en is een van de mooiste dorpjes van Frankrijk.

Tot en met 1738 de Vicomte de Turenne gespannen over een derde van de lagere Limousin, Quercy en Perigord hoge Sarlat. Er waren toen ongeveer 100 000 inwoners, 111 parochies en 1 200 dorpen. De bouw van het kasteel duurde ongeveer 4 eeuwen. Turenne heeft gezien een reeks vier gezinnen in acht eeuwen (984 tot 1.738). In 1738 is Turenne verkocht aan Louis 15de tot 4 200 000 pond voor de terugbetaling van schulden spelletjes Karel Godfried van Bouillon, de laatste van de burggraven van La Tour d'Auvergne (die werd Excerpted maarschalk Turenne). Zo eindigt de quasi-onafhankelijkheid van de laatste Franse bolwerk. De Viscomtins, werd onderwerpen van Louis XV, werden gedwongen om belasting en de koning beval de ontmanteling van de vesting. In deze lange periode weer te geven, een reeks van prachtige dorpen rond Turenne maken een soort van kapitaal.

Het middeleeuwse dorp daalt in cascades van de heuvel, het is gerangschikt onder de mooiste dorpen van Frankrijk. Het is een stad landschap in het midden van een groene omgeving.

Het kasteel, met zijn twee torens (de Schatkist Tower en de Tower Caesar gescheiden door de Grote Tuin Browsers), kunnen worden het hele jaar door bezocht.

Het dorp behield zijn middeleeuwse structuur. Het merendeel van de huizen zijn herenhuizen, want de stad was de hoofdstad van een quasi-onafhankelijk gebied, een soort staat binnen een staat. Het dorp heeft nog steeds de structuur van protestantse in het onderste deel.

Uzerche

Het prachtige Corrèze plaatsje Uzerche ligt statig op een rotsformatie boven een zijrivier van de Vézère, en verwelkomt u voor een schitterende reis door zijn historisch erfgoed.

Uzerche, een onoverwinnelijk vestingplaatsje, lag vroeger op de grens tussen Hoog- en Laag Limousin, en heeft een belangrijke rol gespeeld in de karolingische tijd en de middeleeuwen door zijn strategische ligging en indrukwekkende vestingen. Werd destijds "Uzerche de maagd" genoemd, zij die nog nooit genomen was.

Het middeleeuwse plaatsje wordt dankzij het rijke, opmerkelijke architectonische geheel ook wel Parel van Limousin genoemd. Het plaatselijke VVV-kantoor heeft daarom een stadswandeling uitgezet, met informatieborden die u meeneemt langs de oude panden, de statige torens en de sfeervol gewelfde doorgangen. De wandeling brengt u langs het kasteel Bécharie, een verdedigingssysteem uit de 15de eeuw, verbouwd in de 16de en 17de eeuw, op de inventaris van historische monumenten; maar ook een oude versterkte poort, Bécharie poort genoemd. Ander belangrijk bouwwerk op de route is de abdijkerk Saint-Pierre, een hoogstandje van de romaanse kunst in Limousin, versterkt tijdens de Honderjarige Oorlog, en waarvan de kooromgang versierd is met kapitelen voorzien van uitgesneden plantenmotieven. Zijn crypte uit de 11de eeuw, een van de oudste in Limousin, heeft dezelfde afmetingen als het koor, de kooromgang en de kapellen. Niet ver daar vandaan, place des Vignerons, kunt u de Zwarte Prins toren (tour du Prince Noir) uit de 12de eeuw bewonderen. En als u door de typische straatjes van Uzerche wandelt, krijgt u tevens de gelegenheid om prachtige panden te bewonderen zoals kasteel Tayac, het huis Eyssartier, het stadspaleis Les Chavailles, kasteel Pontier maar ook een oud houten vakwerkhuis in de Pierre Chalaud Straat. En om even bij te komen, richting de gezellige esplanade van la Lunade, uitgerust met banken vanwaar u een mooi uitzicht heeft op de Vézère en de omliggende heuvels!

De natuur, die het sfeervolle Uzerche omringd, is terug te zien in de tuinen en terrassen, muren met bloemen, de boomgaarden en groentetuinen. De Bécharie tuin, geopend voor publiek, die beneden

de beroemde Bécharie poort ligt, is een aangename plantentuin, ideaal om het Uzerche erfgoed vanuit een andere hoek te bekijken.

Gemeente van Corrèze, in het district Nova Aquitaine, Uzerche staat trots op zijn rots, ongeveer dertig kilometer van Tulle. Gelabeld Village stadium, Mooiste omwegen van Frankrijk en ook wel de Parel van Limousin door Britse schrijver Arthur Young, het heeft een unieke natuurlijke omgeving tot vijfendertig kilometer van Brive-la-Gaillarde.

Historisch gezien is de stad van Uzerche ligt op een strategische locatie, en heeft de installatie van Gallië in de tweede eeuw voor Christus Early, wordt een versterkte muur geïnstalleerd om de stad te beschermen geweest, evolueert door de eeuwen heen en beroepen. Maar het was in de 10e eeuw dat de stad echt ontwikkelde rond de bouw van een nieuw klooster.

Bezet door de Normanen, dan de Fransen, heeft de stad vanuit zijn verschillende invloeden behouden een rijk architectonisch erfgoed dat vandaag nog succesvol is met bezoekers. Prive huizen en andere kastelen wrijven schouders met oude kerken en overblijfselen.

Bezienswaardigheden, grotten en kastelen

Grotte de Lacave

Grotte de Lacave is een van de vele mooie grotten in het departement Lot, bij het plaatsje Lacave. De grot ligt vlakbij de vallei van de Dordogne en kan worden bezocht via een klein elektrisch treintje.

Geschiedenis van grotte de Lacave

Grotte de Lacave werd bij toeval ontdekt in het jaar 1905 door Armand Viré, een Franse speleoloog, die met zijn vrienden de vakantie doorbracht in deze omgeving. Viré was bekend met het bestaan van een onderaardse ruimte in de omgeving, de zogenaamde grot van St. Sol. Om deze onderaardse ruimte te bereiken groeven Viré en zijn vrienden maanden lang op de locatie waarvan men dacht dat de grot van St. Sol zich zou moeten bevinden. Door de graafwerkzaamheden werd de ingang van de grot blootgelegd. Als snel na de ontdekking kwam Viré er achter dat de ontdekte grot onmogelijk de grot van St. Sol kon zijn. Sterker nog, dit was een tot voorheen onbekende grot: Grotte de Lacave. Al snel werden er bij de ingang van de grot prehistorische overblijfselen gevonden, die er op duiden dat de grot in de prehistorie bewoond is geweest. Men ontdekte dat het hier ging om een erg grote grot, met vele meren en verschillende ruimtes. Grotte de Lacave vandaag de dag

Vandaag de dag staat Grotte de Lacave bekend als een van de mooiere grotten in het departement Lot. Wanneer u de grot bezoekt, wordt u middels een klein elektrisch treintje de grot in gereden. Vervolgens zult u tijdens uw bezoek nog wel enkele trappen moeten beklimmen, wees hier op voorbereid door stevige schoenen aan te doen. De rondleiding brengt u langs twaalf prachtige

kamers. Voor een bezoek aan de grot kunt u gerust anderhalf uur de tijd nemen.

Grotte de Presque

De Grottes de Presque liggen ongeveer vijf kilometer van het plaatsje Saint Céré in het departement Lot. Deze grotten staan bekend om haar indrukwekkende stalagmieten die in sommige gevallen maar liefst tien meter lang worden. Ook zijn er in de grot indrukwekkende kristallen te bewonderen. Geschiedenis van Grottes de Presque

De grotten werden ontdekt in het jaar 1825, tijdens graafwerkzaamheden voor de bouw van een weg. Men ontdekte een holte in de grond en zag al snel dat de holte de ingang vormde van een grote ondergrondse ruimte. Onmiddellijk werden de werkzaamheden stilgelegd en besloot men om de ondergrondse ruimte in kaart te brengen. Al snel ontdekte men dat er een bijzondere grot was ontdekt. Men ontdekte talloze prachtige afzettingen in allerlei vormen en van verschillende kleuren. Ook vond men verschillende stalagmieten die in sommige gevallen maar liefst acht tot tien meter hoog waren. Vrij snel nadat Grottes de Presque in kaart waren gebracht, begonnen de werkzaamheden om de grotten toegankelijk te maken voor bezoekers. Zo werden er verlichte paden aangelegd. In 1922 werd de grot officieel geopend voor het publiek. Grottes de Presque vandaag de dag

Vandaag de dag worden deze grotten tot de mooiste grotten in het departement Lot gerekend. Hoewel andere grotten in dit deel van Zuid-Frankrijk, zoals de grot van Pech Merle, grotte de Lacave, Grottes de Cougnac en de grot van Lascaux in de Dordogne wellicht bekender zijn dan de Grottes de Presque, zijn laatstgenoemde grotten zeker niet minder mooi. Wanneer u besluit de Grottes de Presque te bezoeken, kunt u deelnemen aan een rondleiding. Tijdens deze rondleiding krijgt u onder begeleiding van een deskundige gids alle mooie elementen van de grot te zien. Deze rondleiding duurt ongeveer drie kwartier tot een uur. Wanneer u Grottes de Presque besluit te bezoeken tijdens uw zomervakantie in het departement Lot moet u vooral niet vergeten om een trui of vest mee te nemen. De kans is groot dat het in de grotten aanzienlijk kouder is dan in de buitenlucht!

Gouffre de la Fage

Gouffre de la Fage is een grot gelegen bij het plaatsje Noailles, ongeveer acht kilometer ten zuiden van de stad Brive-la-Gaillarde, in het departement Corrèze. Deze grot is onder meer bekend om haar

vleermuizenkolonie.

In de grot zijn verschillende gereedschappen gevonden die er op duiden dat de grot al tijdens de Prehistorie bewoond moet zijn geweest. Gouffre de la Fage werd aan het eind van de negentiende eeuw na Christus voor het eerst echt verkend, toen werklieden, die bezig waren met de aanleg van een spoorverbinding tussen Brive-la-Gaillarde en Cahors, zich met behulp van touwen in het gat in de grond lieten zakken. Niet veel later volgden enkele lokale geleerden het voorbeeld van de werklieden. Zij ontdekten dat de grot groter leek te zijn dan dat aanvankelijk gedacht werd. In de jaren 1891 en 1892 werd de grot verkend door de bekende Franse speleoloog Édouard-Alfred Martel. In het jaar 1950 werd er voor het eerst een kaart gemaakt van de grot. Gezien de pracht van de grot, die door de speleoloog Martel werd onderschreven, werd er een houten trap gebouwd, zodat de grot toegankelijk te maken voor het grote publiek.

Vandaag de dag is Gouffre de la Fage opengesteld voor het grote publiek en volgens sommigen een van de mooiste grotten in de omgeving. Het bezoek aan deze mooie grot begint met een afdaling in een groot gat in de grond, overgroeid met planten en mossen. Op een diepte van 25 meter komt u aan in de eerste ruimte van de grot, waar uw bezoek pas echt begint. U kunt er voor kiezen om de grot te bezoeken onder leiding van een gids, maar u kunt er ook voor kiezen om de verschillende zalen van deze mooie grot te verkennen. In de grot zijn verschillende panelen te vinden met informatie, waardoor u deze grot ook prima op eigen gelegenheid kunt bezoeken. Hoewel Gouffre de la Fage wellicht wat minder bekend is als andere grotten in de omgeving, is een bezoekje aan deze prachtige grot meer dan de moeite waard.

Gouffre de Padirac

Le Gouffre de Padirac, bijzondere grot in de Lot

In de valleien van de Lot en de Dordogne liggen diverse indrukwekkende grotten. Een van de mooiste is de Gouffre de Padirac, niet ver van Rocamadour, in de Lot (Occitanië). Bijzondere afdaling en een hoogtepunt als je beneden bent: varen op de ondergrondse rivier!

Gat in de grond

Als je aankomt bij de Gouffre de Padirac tuur je eerst enigszins verbaasd rond. Bij de meeste grotten zie je hoge rotsen bij de ingang, maar hier is op het eerste gezicht niets. De ingang van de grot blijkt niets meer dan een gigantisch gat in de grond van bijna 40 meter doorsnede.

Gondeltocht bij lantaarnlicht

Dan begint het afdalen. Met de trap of met de lift daal je af tot meer dan 100 meter onder de grond. Voor het mooiste uitzicht is de trap de betere optie. Ook met kleine kinderen zijn de trappen goed te doen. Als je afgedaald bent in de grot, kom je uiteindelijk bij de ondergrondse rivier uit, waar je wacht op een gondel die je meeneemt op een vaartocht door de verschillende ruimtes van de grot. De indrukwekkendste ruimte van de grot is de Salle du Grand Dôme, met een plafond van wel 94 meter hoog!

Wie deze bijzondere ervaring wil meemaken kan het beste vooraf online tickets bestellen op de website. In de Gouffre de Padirac wordt gewerkt met tijdslots, dus er is een kans dat je lang moet wachten als je de grot op de bonnefooi wilt bezoeken. Verder is er een audiotour voor volwassenen en een speciale voor kinderen in het Nederlands beschikbaar, die zeker de moeite waard is. Vergeet ook niet een (regen)jas of vest mee te nemen. De grot is fris en je kunt nat worden...!

Gouffre de Padirac, van 24 maart tot 4 november, alle dagen geopend van 9.00 tot 18.45 uur. Kinderen tot 4 jaar gratis, 4-12 jaar €9,50, volwassenen €13,50. Meer info op de website van Gouffre de Padirac.

Kasteel van Castelnau(Bretenoux)

De burcht van Castelnau-Bretenoux, gebouwd van de 12e tot de 17e eeuw op een heuvel die verschillende valleien domineert en gelegen in Prudhomat, is een imposante middeleeuwse vesting in rode steen met een donjon en verdedigingswallen. Het kasteel, net als zijn gemeubeld interieur, zijn open voor bezoek.

Het kasteel van Castelnau-Bretenoux kijkt vanop zijn rotsplateau uit over de valleien van vier rivieren: de Cère, Bave, Mamoul en Dordogne. Na een brand in 1851 werd het helemaal gerestaureerd door Jean Mouliérat, tenor in de Opéra-Comique van Parijs, die zijn hele fortuin en al zijn energie in de wederopbouw stak. Zijn collectie meubilair, schilderijen, tapijten en kunstvoorwerpen en stenen werden samen met het kasteel na zijn dood overgemaakt aan de Franse staat.

Tours de Merles

Tours de Merle zijn de resten van een oud versterkt kasteel uit de vijftiende eeuw na Christus. De ruïne ligt in de gemeente Saint-Geniez-ô-Merle in het departement Corrèze en staat bekend als een van de mooiste historische monumenten in de regio.

Geschiedenis van Tours de Merle

De eerste vermelding van een kasteel op de locatie van de Tours de Merle dateert uit het jaar 1219. Gezien de strategische locatie, op een steile rots in een meander van de rivier Maronne, is dit niet vreemd te noemen. Vanuit het kasteel kon men de omringende vallei overzien. Bovendien kon men zo een belangrijke handelsroute die de vallei doorkruiste verdedigen, alsmede de destijds cruciale oversteekplaats van de rivier. Het enige nadeel van deze strategische locatie, was dat deze gemakkelijk gebombardeerd kon worden vanaf nabijgelegen hoogten. Mede door de technologische ontwikkelingen rondom buskruit en kanonnen was dit een zeer zwak punt van het kasteel. Het was dan ook niet voor niets dat de verschillende eigenaren van Tours de Merle verschillende extra verdedigingswerken lieten bouwen. Zo werden er onder meer extra verdedigingstorens en muren gebouwd bij het kasteel. Hierdoor groeide het kasteel uit tot een waar fort, dat zelfs sterk genoeg was om aanvallen met artillerie te weerstaan. Na verloop van tijd verloor Tours de Merle echter haar strategische waarde, mede dankzij de bouw van meerdere bruggen op andere locaties over de rivier Maronne. Het ooit zo imposante kasteel werd verlaten en raakte in verval.

Tours de Merle vandaag de dag

Ondanks het feit dat het kasteel vandaag de dag een ruïne is, is deze historische locatie alsnog erg interessant om te bezoeken. Tegen betaling van zes euro per persoon krijg u toegang tot deze mooie ruïnes. Er zijn verschillende routes aanwezig en u kunt deze prachtige historische locatie op eigen houtje verkennen. Vanaf de verschillende hoger gelegen gedeeltes van het kasteel kunt u op mooie zomerdagen bovendien genieten van een prachtig uitzicht over de omringende vallei. Een bezoekje aan de ruïnes van Tours de Merle is meer dan de moeite waard.

